

[Strøm.]

Baade i Antallet af Kommuner og i Størrelsen af de Beløb, der er Tale om, er der altsaa sket en Stigning. Denne Udvikling kan jo sikkert, hvis Lovens Gyldighed forlænges, forventes fortsat, og det er da ønskeligt, at de Kommuner, der tænker paa Igangsættelse af Arbejde ogsaa efter 1. April 1936, ikke holder sig tilbage, men gør, hvad de kan, for at udnytte de Muligheder, der er i Loven, ogsaa under Hensyn til, at de arbejdsløse ønsker Arbejde fremfor Understøttelse.

I sin Fremsættelsestale bemærkede den højtærede Socialminister med Henblik paa eventuelle Ændringer i den gældende Lov, at der ikke fra Kommunerne eller de Amtsnævne, der arbejder praktisk med Loven, var fremkommet tilstrækkelige Oplysninger til Bedømmelse af, om Ændringer i de gældende Regler er fornødne eller ønskelige. Tagende Hensyn hertil mener jeg ogsaa, at det rigtige er en Forlængelse af Gyldigheden af Loven i uændret Skikkelse som af Ministeren foreslaaet. Det er jo temmelig givet, at der fra forskellige Sider kan rejses Ønske om Ændringer i denne Lovgivning, men det er jo ogsaa givet, at da Loven i 1934 blev vedtaget, skete det ved, at de i Udvalget arbejdende Partier gav Afkald paa at hævde deres principielle Standpunkter. Resultatet af Drøttelserne blev, efter at de Partier, der ikke havde deltaget i Udvalgsforhandlingen, gav deres Tilslutning her i Salen, at Loven blev enstemmigt vedtaget, en Lov, som altsaa har bevirket en stadig stigende Interesse for Fremskaffelse af Arbejde i Kommunerne.

Ud fra disse Betragtninger og gørende opmærksom paa det Løfte, den højtærede Socialminister gav ved Fremsættelsen af Lovforslaget om i Foraaret 1937 at søge Oplysninger hos dem, der arbejder med Lovens Administration til Bedømmelse af, om Ændringer er ønskelige i Loven — Ministeren nævnte Amtsnævnene, jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at ogsaa Kommunerne og de Arbejdere, der kan have Interesse i Loven, faar Lejlighed til at udtale sig om eventuelt ønskede Ændringer —, idet jeg altsaa gør opmærksom paa Ministerens Tilsagn om dette, vil jeg mene, at vi hurtigt kan gennemføre dette Lovforslag her paa Rigsdagen, og med disse faa Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse.

Edvard Sørensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne give Tilsagn om en saglig

Drøftelse af Lovforslaget med det Endemaal at forlænge Loven et Aar, saaledes som der er stillet Forslag om. Men jeg vil gerne have en kort Udvalgsbehandling, saaledes at der bliver Mulighed for at faa Oplysninger om, hvorledes Loven har virket i de forskellige Kommunetyper i den Tid, Loven har virket.

Victor Larsen: Det, der foreligger, er et Forslag om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 332 af 15. December 1934 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter, en Lov, om hvilken man maa sige, at den inden for sit beskedne Omraade har været af Betydning med Hensyn til den vanskelige Arbejdsløshedssituation. Loven har ganske afgjort inden for sit Omraade haft Betydning. Naturligvis løser den ikke Arbejdsløshedsproblemet, det har heller aldrig været dens Mening, idet der udtrykkeligt staar i dens Ordlyd, som angiver dens Begrænsning, at Formaalet er at iværksætte mindre betydelige kommunale Arbejder. Men det rigtige i denne Lov er, at den søger at bøde paa den ganske urimelig daarlige Stilling, man satte Kommunerne i ved Socialreformens Refusionsordning, saa snart de ønskede at iværksætte Arbejder; thi medens Forholdet tidligere var det, naar en Kommune iværksatte Arbejder af denne Art, at Kommunens reelle Udgift kun var Forskellen mellem udbetalt Arbejdsløn og Understøttelsen, blev Forholdet efter Socialreformens Gennemførelse det, at man for Arbejder af denne Art kunde anmelde $\frac{2}{3}$ af Arbejdsløshedsudgifterne til mellemkommunal Refusion. Derved forskrækkede man ligefrem Kommunerne, man gjorde faktisk sit til, at de ikke turde igangsætte Arbejder, fordi Forskellen i Udgifter var alt for stor. Det er denne Lovs Opgave at give Adgang til Refusion med et Antal Øre pr. Time, graderet efter de 3 Kommunetyper, man i Almindelighed opererer med. Man søger derved at stille Kommunerne lige saa godt, som Tilfældet var tidligere. Som anført af den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Strøm, har man i den Tid, Loven har fungeret — fra 15. December 1934 —, udbetalt i Arbejdsløn godt $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette er sket over en Række Kommuner, i første Periode af Loven indtil 1. April 1935 til 133 Kommuner og i sidste Periode til 301 Kommuner. Der mangler saaledes alligevel et betydeligt Antal Kommuner, og det maatte synes at være af Interesse at faa oplyst, hvorledes de forskellige Kom-